

Begäran om förhandsavgörande framställd av Verwaltungsgerichtshof (Österrike) den 11 november 2021 – Versicherungsanstalt öffentlich Bediensteter, Eisenbahnen och Bergbau

(Mål C-681/21)

(2022/C 84/32)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Verwaltungsgerichtshof

Parter i det nationella målet

Klagande: Versicherungsanstalt öffentlich Bediensteter, Eisenbahnen och Bergbau, företrädd av Finanzprokuratur

Ytterligare deltagare i rättegången: BB

Tolkningsfråga

Ska artiklarna 2.1, 2.2 a och 6.1 i rådets direktiv 2000/78/EG av den 27 november 2000 om inrättande av en allmän ram för likabehandling i arbetslivet ⁽¹⁾, respektive de unionsrättsliga principerna om rättssäkerhet, om skydd av förvärvade rättigheter och om unionsrättens effektivitet tolkas så, att de utgör hinder för en sådan nationell bestämmelse som den i det nationella målet, enligt vilken en tidigare gynnad grupp tjänstemän, på grund av pensionsjusteringen, inte längre är retroaktivt berättigade att erhålla vissa pensionsbelopp, vilket således (retroaktivt avskaffande av den tidigare gynnade gruppen genom att den numera likställs med den tidigare missgynnade gruppen) leder till att den tidigare missgynnade gruppen av tjänstemän, på grund av pensionsjusteringen, inte heller (längre) är berättigade att erhålla vissa pensionsbelopp som de hade tillerkänts till följd av en diskriminering på grund av ålder – till följd av att domstolen inte tillämpade en nationell bestämmelse som stred mot unionsrätten för att uppnå en likabehandling med den tidigare gynnade gruppen – som fastställts vid domstol (upprepade gånger)?

⁽¹⁾ EUT L 303, 2000, s. 16.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Lietuvos Aukščiausiasis Teismas (Litauen) den 11 november 2021 – "HSC Baltic" UAB, "Mitnija" UAB, "Montuotojas" UAB mot Vilniaus miesto savivaldybės administracija

(Mål C-682/21)

(2022/C 84/33)

Rättegångsspråk: litauiska

Hänskjutande domstol

Lietuvos Aukščiausiasis Teismas

Parter i det nationella målet

Klagande: "HSC Baltic" UAB

"Mitnija" UAB

"Montuotojas" UAB

Motparter: Vilniaus miesto savivaldybės administracija

Bankrutuojanti UAB "Active Construction Management"

"Vilniaus vystymo kompanija" UAB

Tolkningsfrågor

1. Ska artikel 18.1 och artikel 57.4 g och 57.6 i direktiv 2014/24 ⁽¹⁾ och artikel 1.1 fjärde stycket och artikel 1.3 i direktiv 89/665 ⁽²⁾ (tillsammans eller separat, men utan begränsning till dessa bestämmelser) tolkas så, att ett beslut av en upphandlande myndighet om att föra upp en berörd ekonomisk aktör på förteckningen över otillförlitliga leverantörer och på så sätt under en viss period begränsa aktörens förmåga att delta i efterföljande offentliggjorda offentliga upphandlingar på grund av att den ekonomiska aktören på ett väsentligt sätt har brutit mot ett kontrakt som har ingåtts med den upphandlande myndigheten är en åtgärd som får prövas av domstol?

- Om svaret på den första frågan är ja, ska ovan angivna unionsrättsliga bestämmelser (tillsammans eller separat, men utan begränsning till dessa bestämmelser) tolkas så att de utgör hinder för nationella regler och praxis för tillämpning av dem som innebär följande? a) När en upphandlande myndighet säger upp ett offentligt upphandlingskontrakt på grund av ett väsentligt kontraktsbrott fattar den inte något formellt (separat) beslut om att föra upp ekonomiska aktörer på förteckningen över otillförlitliga leverantörer. b) En ekonomisk aktör informeras inte på förhand om att den kommer att föras upp på förteckningen över otillförlitliga leverantörer och får därför inte möjlighet att lämna in relevanta förklaringar och sedermera bestrida uppförandet på förteckningen på ett effektivt sätt. c) Den upphandlande myndigheten gör ingen individuell granskning av omständigheterna kring det bristfälliga genomförandet av ett kontrakt, vilket innebär att om det offentliga upphandlingskontraktet lagligen har sagts upp på grund av ett väsentligt kontraktsbrott kommer den ekonomiska aktör som *de jure* har ansvar för kontraktsbrottet automatiskt att föras upp på förteckningen över otillförlitliga leverantörer.
- Om svaren på de båda första frågorna är ja, ska ovan angivna unionsrättsliga bestämmelser (tillsammans eller separat, men utan begränsning till dessa bestämmelser) tolkas så att partner som bedriver gemensam verksamhet (enheter som tillsammans bildar en gemensam leverantör) som har utfört det offentliga upphandlingskontrakt som lagligen har sagts upp på grund av ett väsentligt kontraktsbrott kan styrka sin tillförlitlighet och därmed uteslutas från förteckningen över otillförlitliga leverantörer, bland annat med hänvisning till beloppet för den andel (värdet) av kontraktet som har fullgjorts, den huvudansvarige partners insolvens, åtgärder från den partners sida och den upphandlande myndighetens bidrag till att kontraktet inte har fullgjorts?

(¹) Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/24/EU av den 26 februari 2014 om offentlig upphandling och om upphävande av direktiv 2004/18/EG (EUT L 94, 2014, s. 65).

(²) Rådets direktiv 89/665/EEG av den 21 december 1989 om samordning av lagar och andra författningar för prövning av offentlig upphandling av varor och bygg- och anläggningsarbeten (EUT L 395, 1989, s. 33; svensk specialutgåva, område 6, volym 3, s. 48).

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Vilniaus apygardos administracinis teismas (Litauen)
den 12 november 2021 – Nacionalinis visuomenės sveikatos centras prie Sveikatos apsaugos
ministerijos mot Valstybinė duomenų apsaugos inspekcija**

(Mål C-683/21)

(2022/C 84/34)

Rättegångsspråk: litauiska

Hänskjutande domstol

Vilniaus apygardos administracinis teismas

Parter i det nationella målet

Klagande: Nacionalinis visuomenės sveikatos centras prie Sveikatos apsaugos ministerijos

Motpart: Valstybinė duomenų apsaugos inspekcija

Tolkningsfrågor

- Kan begreppet "personuppgiftsansvarig" i artikel 4 led 7 i dataskyddsförordningen (¹) tolkas så, att en person som planerar att anskaffa ett verktyg för insamling av uppgifter (mobilapplikation) genom offentlig upphandling även ska anses vara personuppgiftsansvarig, oberoende av att ett offentligt kontrakt inte har ingåtts och att den skapade produkten (mobilapplikation), för vars anskaffning ett offentligt upphandlingsförfarande användes, inte har överlåtits?
- Kan begreppet "personuppgiftsansvarig" i artikel 4 led 7 i dataskyddsförordningen tolkas så, att en upphandlande myndighet, som inte har förvärvat äganderätten till den skapade IT-produkten och inte har tagit den i besittning, även ska anses vara personuppgiftsansvarig när den slutliga versionen av den skapade IT-produkten tillhandahåller länkar eller gränssnitt till denna offentliga enhet och/eller till sekretesspolicyn, vilka inte har godkänts eller erkänts officiellt av den ifrågasvarande offentliga enheten, som betecknar den offentliga enheten själv som personuppgiftsansvarig?
- Kan begreppet "personuppgiftsansvarig" i artikel 4 led 7 i dataskyddsförordningen tolkas så, att en person som inte har utfört någon faktisk behandling av personuppgifter i den mening som avses i artikel 4 led 2 i dataskyddsförordningen, och/eller som inte har lämnat något tydligt tillstånd/samtycke till sådana åtgärder, även ska anses vara personuppgiftsansvarig? Är det av betydelse för tolkningen av begreppet "personuppgiftsansvarig" att den IT-produkt som användes för behandlingen av personuppgifter skapades i enlighet med det av den upphandlande myndigheten formulerade uppdraget?